

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Concordantia s. regulam - Cod. Ettenheim-Münster 315

Weber, Fortunatus

[S.l.], [18. Jarhh.]

Elaborata aliquot epigrammata ab archipoeta

[urn:nbn:de:bsz:31-131401](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131401)

achus.

Elaborata
 Aliquot Epigrammata
 Ab Archipoeta

Domino Antonio Steinhauer Juliaco-Ehlingensi
 per P. R. D. Joannem Nicolaum Weiflinger
 in fine Aprilis 1730. huc recomendato.

Epigramma Primum

In omnes Patres diebus Phlebotomis ^{20^{to}} ~~23to~~ Maii
 anno profato compositum.

In R. D. D. Joannem Baptistam Abbatem.

Precipuum vinum bibit Abbas, ne tamen ignis
 Incendat cerebrum, diluit illud aqua.
 O Baptista cave bis baptizare Lycium,
 Nam baptizatus certius ante fuit.
 Quis baptizavit queris? Baptista secundus.
 Baptistam Tecum scimus adhuc alium.

I

In R. P. Landelinum Mayer Priorem.

Landeline Patrum minimus sis corpore quamvis,
Grandior es cunctis, inque bibendo Prior.

In R. P. Sebastianum Knab.

Nomine te puerum cum dicas, arbitror erras.
Nam bibulam nulli cedis in arte vito.

In R. P. Arbogastum Walter Tyrolemem.

Vinum vestra Bonum fert Arbogaste Tyrolis,
Et potatores fert ea terra Bonos.

In R. P. Carolus Will.

Carole te nuper vacuantem poeula vidi.
Carolus hic magnus, vaticinabar erit.

In R. P. Gregorium Fischer.

Cum sis piscator, cur non piscaris in undis?
Certius in Pacchi flumine piscor, ais.

In R. P. Florentium Scheitter.

Quare sic liber floret Florentius? Est hoc
Non nisi captivo planta rigata mero.

^{Adulterium.}
Levit: 20. v. 10. Numeri: 5. lex v. ab ii. ad 29.

In R. P. Amandum Harstrick.

Omnibus est vinum, sic inquit Amandus, amandum.
Hoc omnis mecum, si sit Amandus, amat.

In R. P. Cælestinum Gürlich.

Turca fugit vinum, sed tu malè turca vocaris.
Nam plus Christicolis Turca bibose bibis.

In R. P. Isidorum Montfort.

Magnus es et validos gestas Isidore lacertos,
Te puto, potando, vincere nemo potest.

In R. P. Germanum.

Natus eras Gallus, sed nunc Germanus habebis,
Tu germanotum nunc quoque more bibas
Sequenti die in eundem sic lusit auctor.

Musa peperit heri, sed iam te cuspide tanget.

Instructus ~~malis~~ melius verior augur ero.

Poscis aquam, vinumque simul, bibis ergo falernum.

Indegustatam stare relinquis aquam

Hoc tuus hesternæ nescivit luce Poëta

Quòd tam subtilem tradis in arte modum.

210.
Judicium: c. 19. v. 25. // 2. Reg. II. v. 4. ^{abus.}

In me P. Fortunatum Weber.
Musius, et Pictor bibuli sunt, atque Coëta,
Sed Fortunatus pro tribus hisse bibit.

In R. P. Placidum Reich.
Vina placeat ~~Placido~~ Patri Placido, placuere, placebunt
Si negat hoc, speculum consulat ille suum

In facie testes mille ^{vel:} rubente sedent. Alludebat
Pöeta ad ipsius faciem (ut aiunt:) aream.

Sequenti autem ^{= die} in eundem, quia
antecedentia non egre ferebat, sic scripsit.

Hoc placet in Placido, quod tactus vulnera nulla
Sentiat, et nostris gaudeat ille Jocus.

Inde placet Placidi sedata modestia nostri,
Inde patet virtus ingeniumque viri.

In R. P. Benedictum Eck.
Cum radiare merum Benedictus conspicit, inquit:
O Benedicte liquor! te Benedictus amat!
Dum vivo socium mihi te coniunge fidelem,
Nam certum est, sine te vivere non valeo.

Deut: c. 22. v. 22. Judicium. c. 20. a v. 35. ^{damna} ad finem. p. 2. Reg. 12. v. 15. et 18.

2. ii.

Et si vado mori, mea sunt hæc ultima vota:
Vade mori mecum ter Benedicite liquot!

In R. P. Bernardum Knöbel.

Mellifluus Bernardus erat, quia mella locutus.
Es Bernardus, sed non nisi vinifluus.

In R. Fratrem Augustinum Dornblieth.

Tolle lege è caelo vocem Augustinus habebat.

Ista tibi vox est colica: Tolle bibe.

Non opus est voce hæc, omnes iam vivere nosti
Patres; quid fiet, quando eris ipse Pater?

In officiales.

In D. Carolum Zienast, Sattapam.

Concepisti bonus, Juristæque magnus haberis,
Si melius biberes maior in arte fores.

In D. Schmid Medicum.

Non cum Vulcano cudit faber ille magistro,
Sed Bachi semper fervet in igne faber.

212.
Lent: 19. v. 9. CZ3. V22.

Avaritia.

In D. Josephum Zienast.
Nescio, num potes, sed natum nosso Friburgi,
Quodq; Friburgenses Bauhica festa gerant.

In D. N. Mader Schultetu Kippenheim
Exultat martes, dum glutit et ebibit ovum
Sed cyathos noster glutit ut ova Mader.

EM 347.4^o

In Josephum Harnisch, qui iam aliquot
septimanis in Monrio quasi in asilo erat,
quia eidem Ettenheimenses minabantur se
illum incarceraturos, quam primum apre
hendere possent, interea relicta suo ibide
Uxori proter alia publica etiam ipsam
aquam de fonte negabant, Viro apud nos
sat vini bibente, in quem Poeta sic:

Pulsus in exilium Joseph, Bauhatur in illo
Et natat in vino, dum caret uxor aqua.

In Joannem Georgium Ziegler Protofribam.

Dulce merum sternax equus est, eques esque Georgi
Vix ut equum scandis, precipitaris eques.
Ab Georgius iste aliquot vini poculis ita inebriatur, ut
ad omnes parietes cadat.

^{Actus.}
Judicium c. 8 v. 6. viri Sochet & Gedeoni nullos panes dare volebant. Item v. 8.
1. Reg. 8. v. 3. 213.

Compositor horum omnium ante =
cedentium, in seipsum sequens edidit:

Offensum nemo dicat se carmine nostro
Quod vobis dixi, convenit omne mihi.

Contra quem P. Fortunatus ita inferit:

Hoc certè iniustum est, nimium tibi Carmine parvis,
Audi iam iustum carmen amate meum.

O Chare Antoni, scio quòd Lapidida voceris,
Ac es, quod mirum est, Archipoëta simul.

Quod tibi convenient ambo, causate patescit:

Ut Lapidida votas, utque Poëta bibis.

Quod pro centum aliis, placet hoc, Cartheja vertas,
Nam pro centum aliis Carmina docta Canis.

Sed tamen haud placet hoc, quando Lapidida laboras,
Monstrans, quòd non sis doctus in arte satis.

Nam tunc pro ferro calamus tibi servit acutus,
Sique cares calamis, spicula verba facis.

His hostes pungis, cunctos his pungis Amicos,
Esse putas lapides hos Lapidida tuos.

Sed cave ne lapident lapidam, aut vulnera ferro
Infligant membris mille Poëta tuis.
Si fiet, certè Cessabis pungere, nec non
Pro cantu lacrymas Archipoëta dabis.
Si non sat punxi parcas, magè pungere sirem
Sub te profecto si lapicida forem.
Si verò punxi, rursus rogo parce, nec ultra
Vulnera manfesto corde rrossa tene.
Ut modo sim certus, quod sis meus archus amicus,
Dichlemus pariter, vive Poëta bibe!
NB. Dichlo dichlas dichlare sumitur pro bibere.

De Excitatione è lecto aliquoties
à Rpsmo facta.

Diligot Abbati nostro, sed nescio quare,
Me solet in lecto visere mane meo.
Non ego sum tanti, quapropter deprecior Abbas
Optime, ne Servum sic venerere tuum.
Protestor contra, quo me dignatis, honorem,
Quem dare si perges, scisne quid incipiam?

Lenti. 24. v. 15. 16.

Ut non invenias, nec me plus visere possis
Et lecto citius surgere manè volo.

Genuina descriptio Joannis Georgii
Ziegler Protofrons nostri, quando
vino est ebrius.

Sequuntur in margine ipsius qualitates,
est enim

Scriptor. Scriptor es egregius, sed Potor maior haberis.
Pauca cum scribis, pocula multa bibis.

Arithme. Magnus arithmeticus, dum Baccho totus inardes,
Hunziteros nosti multiplicare tuos.

Perora. Inque tuo loqueris tam crassa voce cubili
tor. Debeat ut scopis verrere verba puer.

Cantor. Saepeque cantator tam suavi gutture cantas,
ut canis exspatas devoret ore notas.

Amator. Quin etiam si quis credat: samas, dum vina bibisti,
Nescio quam vetulam visere saepe soles.
Et dum suspiras, mediam sus: spirat in adem
factus iam porcus qui fuit ante procus.

216. Actus.
Leviti: 24. vii. // 4. Reg. 18. à v. 28. ad 36.

Singula quid memorem Secretum sapere cubile est
Hic tua non raro pipa relicta fuit.

Quin etiam dicunt in aquam quod vina resolvas,
Ut madeant caligæ sicut ab imbre tue.

Plura quidem narrant, sed nolim credere quid vis
Naribus ingratus ne moveatur odor.

Epiphonema à P. Fortunato additum

~~i. Es mifer, et pauper, nec quidquam quiescere vis~~

~~Hoc die esse tuum, strata domoque fuam.~~

~~4. ^{Nunc ego sit famulus} ~~facis facis semper in agere sperket~~~~

~~Tu facis facis, bene parat vis.~~ 4.

~~2. Cum bene sis potus potiori tempore cœna,
Ne conaturis tedia sucta crees,~~ 2.

~~3. Posthac pro cœna potiorum pasca quare,
Ad mensas hominum non decet esse sues.~~ 3.

De modo titulandi Germanorum.

Sititulas, non tu, non vos, non ille, sed illi.

Dic, hic Germanis est titulare modus.

Hæc tibi do præcepta puer! iam dicere noli

Tu dicis, nec vos dicitis, ambo cave.

217.

Damna.

Leviti: 24. v. 12. 13. 14. 23. // 4. Reg. 19. v. 24. 32. Seneca ad fin: Sennacherib rex Assyriorum
q̄ per Nabſarum c. 18. tam horribiliter illum blasphemavit punitur.

Tunc quoque peuabis dicit, si dixeris ille.

Sed dicunt illi dicitis, comis eris.

Sic cave ne dicas: Tu stultus es, et cave dicas:

Vos estis stulti, crimen utrumque foret.

Nec placet placet hoc: ille est stultus, sic ergo loquaris:

Illi sunt stulti. Jam bene, sicque petunt.

Responsio ad interrogationem
An sit Antonius cum porco, vel asino?

Inventum nihil est, quod non o Zoile carpsas.

Nunc etiam nomen carpis, acute! meum.

Quæris an Antonius cum porco sim vel asello?

Quæstio ^{sic} brevis solvitur ista mihi:

Ex socio noscor. Socius si sit mihi porcus,

Tunc me porcinum dixeris Antonium.

Si vero socius meus est auritus asellus,

Antonius merito nox asininus ero.

~~Sed si Te lateri~~

Si Tu Te lateri socias, o Zoile, nostro,

Antonium dic me cum sue, cumque asino.

Ad aliquot monita Poëta à P. Fortunato
facta.

Fortunate tibi si sum lapicida movendus,
Sepe movendo move, sepe movendo move.
Et tibi non hominem, sed saxum fuito movendum
Aut quidquid saxo durius esse potest.
Sed modo movisti, quod erat non mobile saxum,
Planè conversus sum lapicida tuus.
Non mihi crede tamen, sed semper perge movere,
Putrescunt ipsæ ni moveantur aquæ.
Fortunatus ero tecum, tecumque beatus
Et tolles animas victor ad astra duas.

Epicion

R. P. Generosi Franciscani ex Recollectis.

Poëta alloquitur Potatorem quemlibet et sic dicit:
Cedito Victori, Generoso cedito palmam,
In bellum Bacchi quisquis ad arma venis.
Exsuperat cunctos cunctis Generosior Heros
Assuetus bellis nulla pericla timet.

Hunc mihi tam fortem memora, vivoque colore
A capite ad calcem pinge Thalia Virum.

Eiusdem descriptio.

Scintillant oculi vino, semperque beari
Gaudent aut albo, sive colore rubro. [vide
versifolio]

~~In pugna est tantum generosus afficit haustus
Hinc, fures Bacchi tota canore rebot~~

Flectit se nasus curvans ad pocola, saporem
Vini mox noscit, si sapit, ille trahit.

Os vini gorges, collum, gutturque canales
Per quem dulce merum ducitur atque fluit.

Venter vas Bacchi, quod de meliore falerno
Exigit impleri, non capit illud aquas.

~~Et si se saturare nequit~~

Hic o Bacche Pater tuus est Generosus Achilles
Militat in castris nocte dieque tuis.

Qui, si se saturare nequit bona vina bibendo,
Panibus intinctis dentibus illa molit.

Sic bene, nam duplici consumit vina labore.

Vina bibendo vorat, vina vorando bibit.

Ipse quoad vixi, nam plurima millia vidi,

Non memini bibulum me reperisse parem.

Numeri. 16. v. i. 2. 3. Item v. 41. Judicium. c. 8. v. i. c. 12. v. i. § 2. Reg. 15. v. 12. c. 20. v. i. ad 3.
 d. v. 2. i. § 3. Reg. 12. v. 26. ad 20. c. 16. v. B. ct 9.

Omnia potando miser hic consumpsit, et ultra
 Vel nummum in sacco non habet ille suo.
 Non ego iam quoram, cur nudo vertice vadat,
 Pileus à bibulo dilapidatus erit.
 Ecce ipsos crines, ^{collare,} indufia potor, et ipsas
 Ni fallor caligas vendidit hospitibus.
 Et vix non etiam miser et miserabilis Iesus
 Nudipes incedit, cumque dolore pedum.
 Calceus, et ligula, verbo uno singula vinò
 Vendita vel iam sunt, aut Hypotheca manent.
 Neutrum horum factum est,
~~Vendita sed non suat,~~ sed cum non solvere posset,
 His per Caupones si spoliatus erat.
 Nunc mendicantem numeratur in ordine Fratrum,
 Vixaque mendicat, solvere cum nequeat.
 ————— hi versus spectant post signum fol: 221. —————
 Hic pugil intrepidus non horret maxima vitra
 Dicit enim magnum pocula magna decent.
 Quod ubi venia profertur in iudicio,
 Hoc ipsa vixi deesse probante quato

Dampna.
Numeri. ib. v. 31. ad 36. Item à 44. ad 50. Judica. c. 12. v. 4. 12. Reg. 18. v. 14. c. 20. v.
22. ubi Seba, qui seditionem movit contra Davidem, caput amisit.

Sunt cyathi magni? vacuat, si vite referti.
Sunt parvi? Sumit tresque, quaterque simul.
In pugna hac etiam generosos diligit haustus,
Hinc Bacchi interno totus ab igne rubet.
perge fol: 221. Flectit se nasus p

ad Emanuelem Dessloch,
qui pro Poëta voto fuerat offensus.

Orbe Vagans o Mni se Vt sine fine sterto
Errans in Des Loch ne Lletina Vent.

Hec ego um carcerem, belle' ceinipe pulsari,
Innoens lais' se mea Musa joco.

Quid vis, ut faciam? jam vox est credita prolo,
Quod scripsi, scripsi, nonne Silabus ait.
~~At neque, quod scripsi, non vult~~ revoicare Silabus,
sed quod ego scripsi, jam revoicare volo.

CCIDIs Varlos Loto Lethalis In orbe,
NVC hVC In DesLoCh o Lletina Vent!

-humili

De Quidone et Bennone

Impleri scriptura cupit, debetque vicissim
 In verbis verax exigit esse Deus.

Qui se demittit, tandem tollitur in altum
 Qui sese tollit, corrueat atque cadet

Se Guido demisit, nunc est erectus in altum
 Pars prior est verbi verificata sacri.

Intolerabiliter Benno se sustulit ipsum
 Restat ut hic tandem corrueat atque cadat.

Ante domum A: D: Cassari Mackleid
 Capellani in Ettenheimb effigies B: V: Mariae ^{noviter} posita
 est a: 1730. in signum, quod ista domus sit fundatio
 B: Virginis, non vero Molitoris ut civitas pre-
 tendebat, quae in Cite invidia succumbat.
 supra caput eiusdem hoc scripta sunt:

1730 Fort IVs CICerone pro DoMo fVa Vlrigo
 GenItrIX perorabat.

ad pedes eius sequentia:

1730 FVSI sVnt hostes; Vt posthaC IVrgIa Cessent,
 AsserIt has aDes esse Mariae Vas.

Num. cxi. 20. v. 17. 18. 19. 20. cxi. v. 23.

Actus

Carmen Votivum
 Patrimo Dño Dño Joanni Baptistæ 24 Junii 1730
 oblatum. In Emblemate erat depictus Sol supra
 nebulas quas dispersit, et Victor in firmamento clarè luet.

Cum sol Eois surgit redivivus ab undis,
 Et matutinos æquore tollit equos,
 Certat cum nebulis, si quas videt aëre natas
 Et iacit ignitas, ut sua tela faces.
 Luctantur nebulae condensatique vapores
 Nec fixa pelli de statione volunt.
 Donec sol bellum vehementius urget, et hostes
 Viribus oppugnat, fulminibusque novis.
 Tum verò fugiens nebularum exercitus omnis
 Terga dat, et tutum querit ubique locum.
 At Sol eiecto superis è sedibus hoste.
 In summo plaufus æthere victor agit.

Applicatio.

Cum te contemplor Propul Baptistæ, videri.
 Aut Sol, aut saltem Solis imago potes.
 Hostibus à multis Tibi grandia bella moventur,
 Ob quæ pugnantem vix datur ulla dies quies.

226.
Nunci. 21. v. 24.

Panna.

Sed num cum nebulis, an cum Nebulonibus usque
Bella geras, non hæc discutienda mihi.
Nilque mea refert, nebula sint, vel nebulones
Hoc tantum dico, vaticinansque cano:
Si centum Nebula, vel centum sint nebulones,
Non poterunt radios vincere Phæbe tuos.
Et licet involvant totum caligine cælum
Et devastari Teque, Tuosque velint:
Tu tamen exurgens nebulones undique sparges
In medioque nitens æthere Victor eris.

Disticum Chronologico-Leoninum.

~~Magno Bapt Iste Varleppoggent Vr ar Iste,
Postq Ve thron Vs SOLI Det Vr In ar Ce pol. I. 1731.~~

Mgno Bapt Iste plng Ves referant Vr ar Iste:

Postq Ve thron Vs SOLI Det Vr In ar Ce Pol. I. 1731. 24. junij.
allusum est ad ipsius insignia, que solem in triangulo præferunt.

Parochus quidam Carmelitanus in sua Ecclesia habebat Crucifixum
miserime sculptum; ^{in veteratam tamen ægæ illam} ~~ob~~ devotionem pie mulieres
parochiana linum et ova toto anno vix non quotidie abundanter offerbant.
factum est autem, quod Parochus laudabili zelo miseram hanc Crucifixi statuam
amoveret, ac novam talem artificiosius elaboratam substitueret, ex quo dicta
mulieres deplatione ac tædio affecte nullas ultra oblationes fecerunt; hinc ingenti

Numeri. 30. v. 3. Deut. c. 23. v. 21. Vota pia.

Leoninum

tamno Parochus permotus sequens ingeniosissimum distichum composuit:

O Christe vele! olim quam plurima de Te. subintellige: accepi.
 Jam Christus ^{navus} mih abstulit flaxus et ovus!
 quid pulchrius? quid magis acute? quid latine tersius?

De Patientia.

Nobile vincendi studium est patientia: vincit,

~~quod~~ qui patitur. Si vis vincere, discite pati.

Ex Calendario seraphico R.P. Amiliani Nieberle. feria 6. post Dom. 6. Pentec.

De instrumento Mortis.

Scis cur Mors valido non utitur ense, nec hastâ?
 Omnis cum foenum sit caro, falce opus est.

Motivum ad Humilitatem.

Scisne quid es? Vermis, putredo, foetor, et horror:
 Et tamen insultas, nocte dieque tumes!

De Oratione

Si cor non orat, sine fructu lingua laborat:

Non clamor, sed amor clangit in aure Dei. Nieberle fer. 4. post Dom. 7. Pentec.

Da Gueder Dinstel ab dem strecken soft brig fünding, ein französischer
 Lieberant gödlich erwidert, und von dem barbiner Gregor
 von freiburg curist word, sat im gültro poet sich vers gemacht:
 Sanavit vulnus Demonis ipse Deus.

228.
Numeri. 21. v. 2. Judith. c. 11. v. 30. 1. Reg. 1. v. 10.

Abus.
Epigramma

In novum podagrico Scholæ tyronem
à P. Fortunato Weber

Initium vide infra
ad hoc signu

sibi ipsi compositum.

1748. 31. Julii

~~Non plene illuxit mensis hujus ultima Julij~~
Dexter pes noster — sic acriter urere capit,
Ut Furias cunctis crederem inesse fibris.
Totâ namque die tormentum nocteque totâ
Non cessit, misero non fuit ulla quies.
Ecce quid hoc sibi vult quæro? responsa dabantur:
Quod tristis podagræ regula prima petat;
Non posse infectum podagrâ consistere plantâ,
Ac neutrà quidquam posse tenere manu.
Quis neget in morbo hoc tyronem me esse probatum,
Qui vix cum baculo stare, vel ire queo?
Sique manus similem debebunt ferre dolorem
(: Quod Deus avertat :) nonne Magister ero?
Sed Deus ure, seca, modò post mea funera parcas,
Omni da tantum tempore sim patiens.

¶ Horrida narrabo. Hoc ipso, quo vivimus, anno;
Vix exorta dies ultima Julij erat. Dexter pes sicut supra.

Haec iustè patior, longè peiora merebar:
 Et mea mens non vis has tolerare cruces?
 Erras. Cur Summi tam dulces Numinis ictus
 Non hilari vultu sustineam? Patiar.
 Si querulus patiar; peccabo, nilque merebor,
 Si letus; Superi præmia certa dabunt.

¶ Noctes quinq,
 et quinq, dies po-
 dagrando luebam,
 Queis dolor infand,
 cunctos attriverat
 artus:
 Sed pœnas istas
 reiëci in vulnera
 Christi,
 Qui tandem levia-
 vit onus, quo hec=
 usq, premebar:

à P. R. D. P. Martino Busch Priore. 2. Aug. 1748.

Quid faciam? Tecum mihi pax erit optime IESU:
 Cui Tu Te tribues, iurgia nulla sciet.
 Pacis amor Deus est, hanc qui tenet, omnia suffert.
 O IESU pacem da mihi quæso tuam!

Nam nocte in
 sexta sensi ces-
 sisse dolores,
 Et manè abs
 baculo rursus
 ire, redire va-
 lebam.
 Quam blandus
 Deus est!

Gratiarum actio pro paterna castigatione, à Deo
 per podagram mihi immissa, ~~composita~~ ac rursus sublata.

composui 5to Augusti 1748. vide initium ad hoc signum ¶

Noctes quinque ~~et~~ ut supra in margine.
 Quam blandus Deus est, tales infligere plagas
 afolet, ut nullus possit formare querelam.
 Est Ipsi proprium misereri, et parcere. Nec scit
 Non miserando cruces è cælo cernere nostras.

Dum parit, parit: quod grato pectore testor.
 Hinc omnes mecum coniuncta voce sonate:
 Omnia, quæ fecit Dominus, benedicite semper
 Supremo Domino; superexaltate per ævum
 Hunc celsum Dominum. Benedicite ubique volantes
 Cælorum. Aligeri, Domino benedicite cæli.
 Omnes virtutes; et aquæ, quæ sunt super astra:
 Sol, Luna, et Stellæ, atque imber, ros, ignis, et æstus:
 Frigus cumque æstu, rores quoque, cumque pruina,
 Atque gelu, et frigus; glaciesque, nivesque, diesque,
 Noctes, lux, tenebræ, benedicite fulgura, nubes.
 Omnis cælestem benedicat terra Tonantem,
 Et superexaltet Dominum, ac in sæcula laudet.
 Montes, et colles, ac omnia germina terræ,
 Fontes, et maria, et benedicite flumina: Cete,
 Quæque moventur aquis, omnes volucres quoque cæli,
 Omnia bruta, greges, Domino benedicite Reges.
 Israël hunc magnum Dominum benedicat, et Ipsum
 Jugiter exaltet, nec non in sæcula laudet.
 Vosque Sacerdotes Domino benedicite laudes,
 Ac omnes Domini, Domino benedicite, servi.

O brüder d'füßle betruure
 Set mid zu gott j'lobet wuure.

Exemplar.

Deutero. 9. v. 9. 18.

Sperantes animæ Iustorum, humiles quoque cordes,
Anania, Azaria, Misael Domino benedicant,
Et superexaltent Ipsum, ac in secula laudent.

Laudemus Patrem, et Genitum cum Spiritu ~~sancto~~
eorum.

Es Domine in firmamento caeli benedictus,
Et laudabilis, et superexaltatus in ævum. 37.

Epigramma

Anigmatium, festivum, votivum.

à R. P. Francisco Hauser die 3. Aug.

Plurima dum scandis manibus, pede scandere nil quis.
Scandere verba potes, scandere ligna nescis humum.

Scandere Musa manu docet, at te scandere planta
Iam vetat ^{pedum} acres, dicta podagra, malum.

Scandere quid digitis iuvat, at non scandere plantis?
Scandere perge manu, scandere disce pede.

Scandere dum pedibus dediscis, scandere ~~disceis~~ pergis
Mente polum scandens; scandere perge polum.

Protestatio P. Fortunati

Contra correctionem in verbo To pergis factam.

Tu correxisti (: quod falsum est) scandere pergis
Mente polum, qui nec scandere mente scio.

Verius id cortexisses, meliusque fuisset,
 Qualiter hexametri verba sequentis habent:
Scandere dum pedibus nescis, fors scandere disces
 Cum nec adhuc unum scandere mente gradum
 Ad caelum nōrim: dic, quī ergo pergere possim?
 Nullus pergit, qui non habet initium.
 Nonne necesse prius, ~~quod~~, quōd caelum ~~scandere~~ discam,
 Quam quōd praesumam pergere, quō nequeo?

Responsio R. P. Francisci 4. Aug.

Cur cortexissem versus: Fors scandere disces?

Scandere dum disces, apposuisse sat est.
 Si falsum est istud dictum: tu scandere pergis,
 Et falsum est: disces scandere mente possum.
 Graeb ~~et~~ non addiscet, didicit quae ~~Scandere~~ nunquam.
 Graeb iam non es, Graeb eris ergo, vale.

Retorsio P. Fortunati 4. Aug.

Maior es à membris, ac toto corpore maior:
 Nec vi ~~arte~~ minor, nec minor in studiis.
 Maior es in graecis, et multo maior hebraeis,
 Inque latinis es maior, et italicis.
 Maior in Rhetoricis, et maior in arte Poësis,
 Maior es in facto, maior et ingenio.

Hic bene perpensis verum est, sequiturque, quod hanc sis:

Et quod ego tantum parvulus fuisse sim.

Nam minor in cunctis ego sum, quod nemo negabit.

Hanc ergo vivas, fuisse ego moriar.

~~Sed minima nunc hanc cum per se videri vult que soluta~~

~~non aliquid ad se habet in unum se esse per se~~

~~Quod ad se non habet in unum se esse per se~~

~~Ad se non habet in unum se esse per se~~ * ~~in unum se esse per se~~

Responsio R. P. Francisci s. Aug.

Sic nos pergentes erimus sine fine legentes.

Hoc iam postremum nunc mihi carmen erit.

E Greco factor describitur esse Poëta;

Cur sim factor ego, factus et ipse Deo?

Est species quædam furti coniuncta nefasto,

Cum sim factus ego, factor avere, vocer.

Ego sic respon-
ditem:

~~P. ad hanc~~

~~C. in unum se esse per se~~

~~in unum se esse per se~~

Consensus P. Fortunati. 6. Aug.

Si tibi sic placeat, postremum hoc esse poëma,

Et pariter mihi non displicet; hincque sequar.

Obstrictus sum, Te mihi tot fecisse lepores,

Et sat multa tuâ me didicisse manu.

Est in picturis quævis [a] punctura celebris;

Punctura in verbis dura, canina, mala est.

[a] punctura Minuatür arbit

Pungere præmissis Fratri voluisse videbar,
 Et Frater fratrem pungere visus erat.
 At has puncturas statim deleuimus omnes,
 Quod signum veræ monstrat amicitie.
 Ultra non verbis pungamus candide Frater,
 Nam punctura isthæc cor ferit, atque nocet.
 Atamen haud unquam censemus pungere: sed quo
 Posthac pungemus, non nisi candor erit.
 Ex hac candoris massa nocturne dieque
 In mentes nostras spicula amoris eant.

Horatianum

In honorem Plurⁱ Rati Religⁱmi et Clarⁱ Dⁿi P. Martini Buchⁱ
 Prioris dignissimi

P. Fortunato Weber in signum gratitudinis die 7. Aug: 1748
 fortunati in iglo Podagra malo oblatum.

Cum videam Reverende Prior Te pacis amantem,
 Verum dico: Hæc est mea consolatio summa.
 (a) Pax appello ego, bene in una sede morantur
 Pax, et pacis amans; hoc experientia firmat:
 Nam, quod vis, volo ego; et quamvis, quod ego volo, nolis;

(a) Pax. id est Friedl.

Atamen haud tristis tranquilla in pace quiescam.

Si sic omnis erit Tecum ^{ut sacra} Regula possit,
Fraterna pacis requies florebit ubique.

Pax inter Patres ~~semper~~ semper regnabit, et inter
Fratres, ac inter Conversos nullus habebit,

Quod pacem franget: mens multorum una manebit.

Quanta, alii dicent, hæc est concordia Fratrum!

Hoc Claustum Coelum est, ubi non nisi pacis amores.

Hoc sancto exemplo multorum pectora sensim
Inflammabuntur; rixas, iramque refringent.

Quantus donorum de Cælo depluet imber

In cætum nostrum! Superum solamine quivis
Affluet; et sacra vivet comitante catervâ.

Et quando tandem tali mors lumina claudet,
Letus obit, nec non in sancta pace quiescet.

Ast operum quis erit tantorum causa bonorum?

Tu Reverende Prior, Tu maxime pacis amator,

Qui raro exemplò traxisti, aliosque vocasti,

Pacificis spondens tua munera, sponsa dedisti.

tini Buch

Aug. 1748

notis

Deut. 24. v. 14.

Ipsus enim testor: nostrâ durante podagrâ,
 Plures affectus me iam sensisse Paternos,
 Quam quod dignus eram; reddat Rex ille colorum.
 Vive ergo innumeris, æternis vive triumphis,
 Nec morbus, nec mors unquam tua viscera rodant.
 Scis cur in presenti Heroica Carmina scribam?
 Pro Magnis tantum decretum est tale poema.
 Quare cum Tibi sit verè dilectio magna,
 Magnaque Te deceant; Te carmine honoro.

Urit maturè, quod vult urtica manere:
 Et Rosa maturè se probat esse Rosam.

hoc pentameterum addidit P. R. P. Barlaam Pfeiffer Franciscanus Min:
 Reformatorum p:t: Vicarij in Kenzingen 7. Aug. 1748.

Attestatum pro Benedicto Hele Pharmacopola
 quod primùm 7mo Augusti hic inserui. a. 1748.
 in mero Carmine consistens.

Notum sit cunctis lecturis hæcce patentes: quòd Benedictus Hele
 patriâ Regione Suerus, artem apothecalem doctus, Tonſorq, peritus,
 in prisco et celebri clauſtro sub nomine Divi Ettonis, menses viginti
 quatuor, uno continuo, fuerit Provisor Pharmacopoi, nec non Con-
 ventus Tonſor. Quo tempore cunctis, pharmaca miscendo, barbas

exempla

venasque secando; et collectando per vallas, prata, per hortos,
 difficiles lectu radices, gramina, flores rite satisfacit, plenèque;
 ut longius eius servitium nobis gratum, acceptumque fuisset.
 Verùm cum fortuna aliò compellat abire, atque ita dimitti;
 et, qualem se gesserit, oret, ut nos testemur: moti rationibus,
 æquis annuimus precibus, nec ei dimissio tantùm concessa est,
 verùm et testes damus hæcæ patientes grati servitii, morum,
 vitæque probata. Insuper et quemvis, quo fas est, more
 modoque posimus (in simili spondentes mutua casu;) et dictus
 Benedictus Hele, quo perget, ob artem, quam geminam callet,
 sit comendatus ubique. Dabantur in Monasterio Divi
 Ettonis, vulgo Ettenheimmünster, Ord: S. Benedc: in Brisgoia
 Diæcesis Argentinensis die 20. Mensis Januarij 1734.

(L.S.)

Antonius Steinhauer
 Prothofcriba ibidem.

Epitaphium porcini hominis.

Vera canam, at spurcis sit quæso licentia verbis,
 Abs quibus haud ullus rem valet exprimere.
 Effrons tot crepitus alvi de ventre dedisti,
 Quot non miserunt singuli in orbe canes.
 Tantâ vi coram quovis pedendo tonasti,
 Ac si terrarum machina scissa foret.
 Ante, et post quamvis horam ventrem exonerasti,
 Vixus nulli alii cedere velle locum.

Ante, et post quamvis mensam secreta petisti,
 Isthaec foeda tuae delicia fuerant.
 Haec tua vita fuit: Dormire, vorare, cacare.
 Per totam vitam, non homo, porcus eras.
 Hinc non es dignus sacrum retinere sepulchrum;
 Porce volutabrum sit tua digna quies.
 Foetidus iste fimo porcus ^{Apprecatio} requiescat in imo
 Ne nostris maneat naribus acer odor.

Epistola ad R. D. P. Bernardum Knöbel
 Parochum in Schwaighausen.

Salve Schwaighusii Rector, fidissime Pastor
 Devotique gregis spes veneranda tui.

Nominis ad festum sanos mille apprecor annos
 Dent Superi, ut, quae vis, ad tua vota fluant.
 Tot bona pro modico transmitto munere vota,
 Mundus quotquot apes, aethera quotquot aves,
 Quot totum pelagus guttas, quot littus arenas,
 Totaque quot tellus gramina, grana Ceres,
 Quotq, feras sylva, quot cuncta arbuscula frondes,
 Quot frondes folia, et quot folia ipsa fibras,

Deut. 30. i. Jofue. 6. v. 25.

Pasceatua Fidelitas.

239.

Quotque aër atomos, quot corpora cuncta capillos,
Et quotquot stellas vastus olympus habet.
Pro merita Tibi laude Chriam fabricare volebam,
Deficiente Chria spondeo Sacra tria.

Interea maneo fraterq, Paterq, fidelis
Fortunat Weber servus amice tuus.

In Divi Ettonis iucundo hæc carcere scripsi
Melliti Abbatis dum celebrata dies. 1747.

Post scriptum:
Ad Sanctum Gallum nuper hæc tria disticha misi:

Quæ luna alternum possis
cognoscere cursum.

Quando decrescit, fit luna parenthesis instar,
Dum fit claudatur, crescere luna solet.

Antidotum contra formosas, ne violeris.
Per nimium patulas intrat mors atra fenestras,
Fæmineæ forma lumina clausa tene.

His notum sit, qualis sim, ~~quæ~~ tantusque poëta.
Sunt, qui me miserum proclamant esse, poëtam,
Sed malè: qui nullum me facit, ille venè. hæc ad S. Gallum.

Ut dubium tollam Postscriptum pono secundum:
Non reputes fictas, veras tres offero Mijsas,
Nam benefactorum sum memor, usque necor.

^{240.}
Ruth: 2. v. 16. 1. Reg. 16. v. 16. 2. Reg. 17. Chusai nuntiavit Davidi q̄ suos sacer-
dotes, ne interficeret, ab Absolone. v. 15.

Exempla

Postscriptum tertium.

De sancto Landelino duo Cantica mitto
Ut magis illius promoveatur honor.
Qua rara, et proba sunt, novi Te semper amasse,
Hinc precor, haec pariter sint in amore tuo.
Rara quidem non sunt, tamen illa nec improba dices,
Quaeso ergo haec doceas hos, aliisque tuos.
Mercedem Sanctum magnam Tibi crede daturum,
Te, totamque tuam proteget ille domum.

Approbatio generalis

omnium meorum versuum:

Non credo à quovis stupido tyrone poësis
Carmina posse cani simpliciora meis.

Propria confessio
optima probatio.

Epigramma, et Epitaphium Martialis lib: 9. Epigr: 23.

Sit tibi terra levis, mollique tegaris arenâ
Ne tua non possint eruere ossa canes.

Martialis lib: 9. Epigr: 27.

In Philomusum, applicativè in multiloquū blateratorem.

Arte tuâ semper cœnam Philomuse mereris.
Plurima dum fingis, sed quasi vera refers.